

Pártnapok Szegeden

Január 30-án, hétfőn: a Csongrád megyei Tanácsnál délután 4 órakor, előadó: Török László; a Gyógyszertár Központban délután 4 órakor, előadó: Sárközi István; a Nívó Ktsz.-nél délután 2 órakor, előadó: Halmi Imre; a Tisza Bútoripari Vállalatnál délután fél 3 órakor, előadó: Juhász László; az Elektromos Ktsz.-nél délután fél 4 órakor, előadó: Somogyi József; az Asztalos Ktsz.-nél délután 2 órakor, előadó: Hajdú Imre; a Dózsa György általános iskolában délután 2 órakor, előadó: Kecskés Antal; a Szegedi Elelmiszer-kiskereskedelmi Vállalatnál délután 6 órakor, előadó: dr. Kúti Árpád; a Gagarin általános iskolában délután fél 6 órakor, előadó: Kovács Alajos; a Gera Sándor általános iskolában délután 5 órakor, előadó: Nagy Pál; a városi kórházban délután fél 3 órakor, előadó: dr. Csukás István; a Gyufaipari Vállalatnál délután fél 3 órakor, előadó: Dancsó János.

Január 31-én, kedden: a Textilnagykereskedelmi Vállalatnál délután fél 5 órakor, előadó: dr. Sándor János; a Ságváritelepi általános

iskolában délután fél 3 órakor, előadó: Palmi Miklós; a Szegedi Sütőipari Vállalatnál délután 4 órakor, előadó: Külüs Sándor; a RÖVIKÖT Nagykereskedelmi Vállalatnál délután 5 órakor, előadó: Pusztai József; a Vasútforgalmi Technikumnál délután 2 órakor, előadó: dr. Horuczi László; a Csongrád megyei KISZÖV-nél délután 3 órakor, előadó: Hoffmann Márton; a Kéziszerszámgyárban délután fél 3 órakor, előadó: Pántya József; a Csongrád-Bács megyei Elelmiszer és Vegyi Nagykereskedelmi Vállalatnál délután 4 órakor, előadó: Laki Imre; Rostkikészítő Vállalatnál délután 4 órakor, előadó: Fehér Lajos; a Moziüzemi Vállalatnál délután 3 órakor, előadó: Szigeti János; a Tömörkényi gimnáziumban délután 3 órakor, előadó: Diós József.

Február 2-án, csütörtökön: a Fonalfeldolgozó Vállalatnál délután 2 órakor, előadó: Szabó Mihály; az OKGT Kőolajfűrészi Üzemnél délután 5 órakor, előadó: Hingl József; a Szegedi Építőipari Ktsz.-nél délután 4 órakor, előadó: Bali Ervin.

„Mint az örült dolgozom...“ Egy levél és tanulságai

„Amint tudod, a konfekció üzemből dolgozom. Eddig reggel 7-től este 7-ig, most már csak fél 5-ig. Nem mese ez a borzalmas hajsz. Amióta itt vagyok, már sok helyen laktam és úgy látszik, most is költözködéskor állok. Mint az örült dolgozom a konfekció iparban, bár soha ne ismerem volna meg. Itt bizony pénzre megy a dolog, és nem mondok nagyot, ha azt állítom: még orvosság bevitelére sincs idő és engedély, nemhogy fejfájásra.”

Szabó Erzsébet volt Misius Istvánné egyik leveléből való a fenti részlet. Hogy honnan írta, melyik üzemből életét rejti a sorok? Ne találgassuk, mert külföldi postabélyeg áll a borítékban. A levél ugyanis Ausztriából jött egy volt munkatársának. A szegedi Dózsa György utca 5. szám alá, ahol lakott, nem írt egy sort sem. Férje másoktól értesült, hogy feleségét ne várja haza Ausztriából, ahová turistaként utazott. A legtermészetesebb lépés volt a férj valókereseténél a bejelentése a bíróságon. Így a válóper megelőzte Szabó Erzsébet büntető ügyének tárgyalását, amelyen jogerősen 1 évi szabadságvesztésre ítélte a szegedi járásbíróság.

Szegedről egy házaspár — tanúként szerepeltek a büntető perben — találkozott Ausztriában vele. „Folyton sirt — vallották —, alig tudunk vele beszélni. Egyre azt hajtogatta, hogy megbánta, amit tett.”

Itthon Szegeden Misiusné Szabó Erzsébet a NÍVÓ Fa-

ipari- és Játékkészítő Ktsz.-ben dolgozott, mint kalkulátor, havi 1700 forint fizetéssel. „A szövetkezet alapító tagja 15 éve, munkáját becsületesen végzi” — írták ajánlasként annak idején a szövetkezet vezetői utlevél kerése elősegítéséhez. Néhány hónappal később viszont ugyanazok a vezetők más véleményt adtak róla. Ebben pedig már az áll, hogy 1955. április 25-én írásbeli megróvást és 6 hónapi időtartamra alacsonyabb munkakörbe helyezést kapott, magatartásáért, s 1956-ban az ellenforradalom helyi szervezője volt.

Igaz, hogy ma már elsősorban a jelenlegi munkájuk, magatartásuk alapján ítélik meg az olyan embereket is, akiknek valamilyen szerepük volt az ellenforradalomban. Napjainkban nem is került már felhívásra, hogy Szabó Erzsébetnek egyebek között köze volt az ellenforradalom alatt három kommunista eltávolítására az üzemből. De ha már véleményezést adtak róla, miért hallgatták el a szövetkezet vezetői azt, amit később olyan jól tudtak, sőt azt is — és ez a lényeg —, hogy nem is olyan sokat változott. Továbbra is intrikus, összeférhetetlen természetű maradt, mint számos munkatárs tanúsítja. Ez a vélemény róla most is, 1967 januárban, volt üzemében. Emiatt nem is volt barátja munkahelyén.

Vajon a ktsz vezetői — ha késvé is — revonják-e ebből a tanulságot? Másutt pedig addig, amíg még nem késő.

L. F.

Kovács Dénes és Bächer Mihály kamaraestje

Három Beethoven hegedű-zongora szonátát adott elő péntek esti filharmoniai kamaraszonátán a két kitűnő művész, Kovács Dénes és Bächer Mihály.

A hangversenyt megnyitó D-dúr szonátából első sorban a zárótételre emlékeztünk szívesen, a G-dúr szonátából pedig a két gyors tétel előadása sikerült kiválóan. Kisebbségi hiányérzetünk volt viszont a lassú tételek megszólaltatásánál —

főleg az első műben —, aholis itt-ott száraznak, „objektívnek” éreztük a zongoraszólamot.

A c-moll hegedű-zongora szonáta lendületes, jól összefogott előadása a műhöz és a két művész tehetségéhez méltóan zárta le a műsort, s váltott ki nagy sikert.

Ráadásul az A-dúr szonáta zárótételét játszotta robbanó temperamentummal Kovács Dénes és Bächer Mihály.

V. I.

PILLANTÁS az elvégzett munkára

A szellemi gyarapodás tényeiből

Tűlzás nélkül állíthatjuk: Szeged lakossága az elmúlt öt esztendőben nem pazarolta hiába erejét. A párt és a kormány által kitűzött célokat becsületos munkával sikerült elérnünk. A kommunisták és a pártönkívüliek, a népfrontba tömörült igaz hazafiak baráti összefogásának, lelkesedésének köszönhető, hogy a második ötéves terv végrehajtásaként kulturális életünkben is jelentős fejlődésről számolhatunk be. Most az országgyűlési képviselői és tanácsos-választások előtt nem árt ismét áttekinteni — legalább vázlatosan — a szellemi gazdagodás konkrét adatait, hogy március 19-én ismét bizalommal adjuk szavazatainkat a Hazafias Népfront jelöltjeire.

Bármerre nézünk Szegeden, mindenfelé kézzelfogható jeleit látjuk a szocialista tudomány és kultúra fejlődésének is. Allamunk az egyetemi tudományos kutatómunka támogatására évente 4-5 millió forintot fordított. Különösen a József Attila Tudományegyetem természettudományi karának laboratóriumai bővültek. Az általános állat- és biológiai intézetben például csupán egy elektromikroszkóp egymillió, az úgynevezett tömegspektográf kétmillió, a spektrofotométer egymillió forintba került. Az orvostudományi egyetem bővítette és korszerűsítette a Tisza-parti klinikasort. Az I. és II. számú belgyógyászati klinika rekonstrukciójára mintegy 9 millió, az I. számú sebészeti klinikáéra pedig 5,5 millió forintot költöttek. Korszerűsítették az idegklinikát, bővítették a fül-, orr-, gégeklínkát, amely 15-20 ágyas részlegből korszerű 50 ágyas intézménnyé alakult. Gazdagodott a szülészeti klinika, felépült a II. számú fogászati klinika.

A József Attila Tudományegyetemen több mint négyszeresére nőtt a hallgatók száma. Az 1960 év előtti 900 diák helyett a tavalyi tanévben már — a levelező hallgatókkal együtt — 3723-an tanultak az egyetem falai között. A tanárképző főiskolán 1965-ben 1143 fiatal képezte magát, jóllehet 1961-ben még csak 542-en jelentkeztek ebbe a felsőfokú tanintézetbe. A főiskola tanárainak száma ezekben az években 88-ról 157-re gyarapodott.

Természetes, hogy a hallgatói létszám ilyen nagyarányú növekedése a kollégiumok, diákotthonok hálózatának fejlesztését is szükségessé tette. A tudományegyetem hallgatói számára Új-szegeden 15,5 millió forintból felépült a külsőre is tetszetős, minden kényelemmel berendezett Móra Ferenc Diákotthon, amely 320 bölcsészhallgató lánynak nyújt otthont. Az orvostudományi egyetem egyik legjelentősebb költségvetési tétele volt a Semmelweis-kollégium felépítése — 1570 orvostanhallgatóból jelenleg 690-en laknak itt. Az egyetemi ifjúság régi óhaja is teljesült: több mint félmillió forintos költséggel nagyszerű lehetőségeket nyújtó KISZ-klub létesült, amely minden bizonnyal központja lesz az egyetemi műkedvelő művészeti életnek.

Szegeden 75 általános és középiskolai tanterem épült a terv időszakában, s ez már önmagában is lehetővé teszi a magasabb színvonalú oktatást. Benépesült a

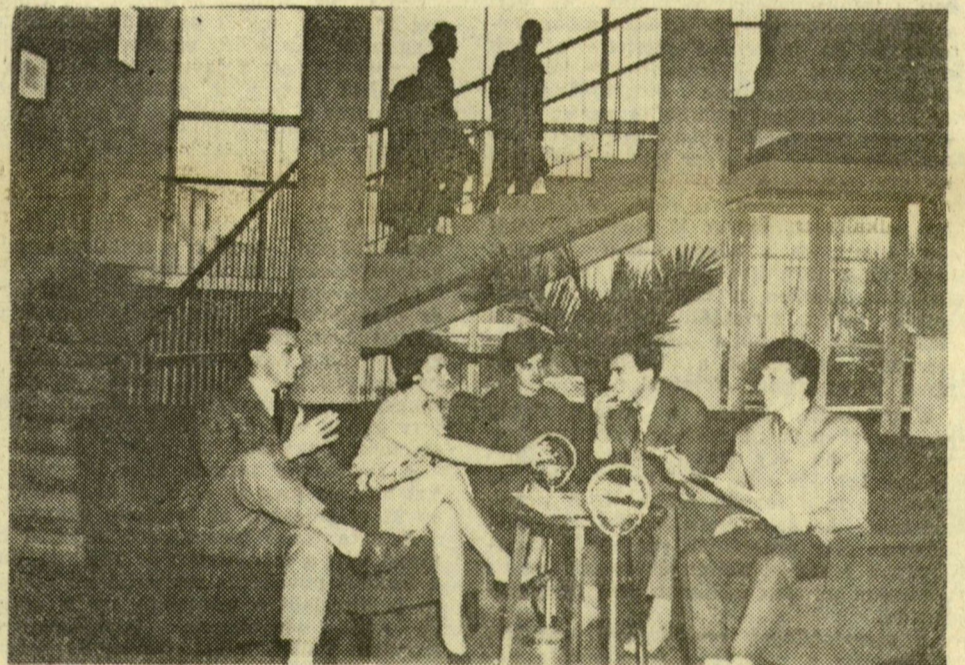
16 tantermes Tisza-parti gimnázium, a 16 tantermes Béke utcai, a 8 tantermes ságváritelepi, továbbá a Rózsa Ferenc sugárúti és a gedói általános iskola. Az eredmény: némileg csökkent az iskolai túlzúfolttság, és kevesebb az úgynevezett váltott műszak is.

Számottevő a népművelési intézmények számának gyarapodása. Jelentős költséggel korszerűsítették a szegedi, elsősorban a peremterületeken működő kulturális otthonokat. Mihálytelek mintegy másfél millió forintos költséggel olyan szép művelődési házat kapott, amely a Belvárosnak is díszére válna. A Juhász Gyula és a MÁV Petőfi művelődési otthonok felújítására 363 ezer, illetve 550 ezer forintot fordítottak. Újjáépítették a ságváritelepi és a Tömörkényi művelődési házat is.

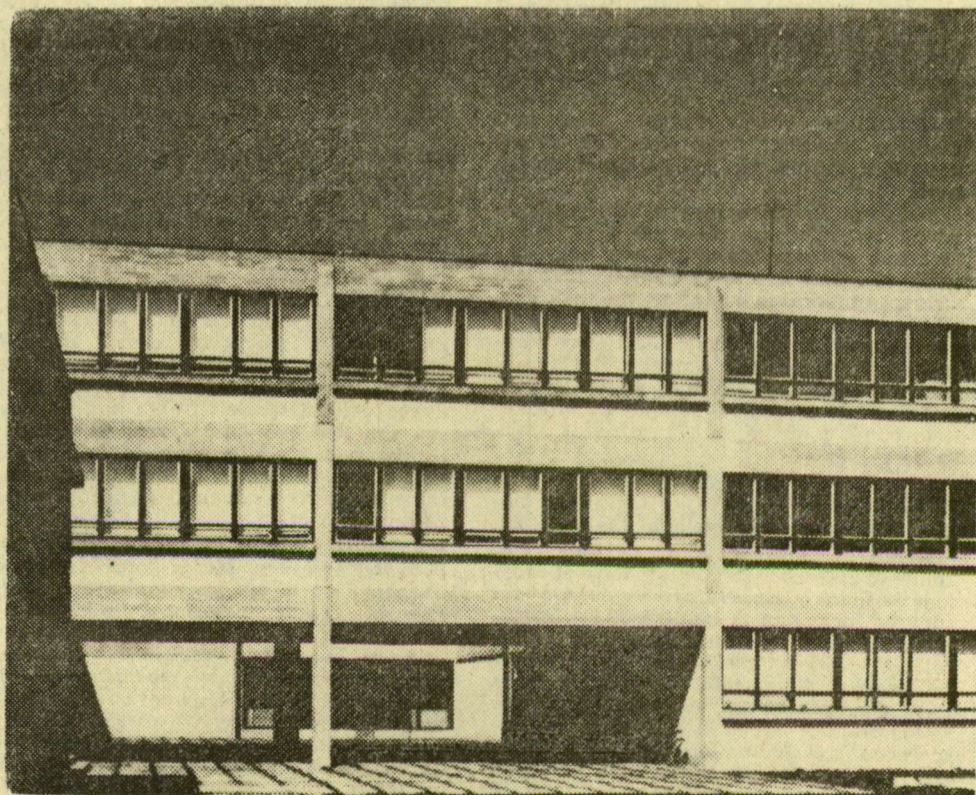
Még sok-sok számot, adatot lehetne felsorolni Szeged szellemi életének gyarapodásáról. A fentiek is meggyőzően bizonyítják azonban, hogy népi államunk olyan beruházásokra adott pénzt a közvagyonból, amelyek elősegítik a tudomány és az általános művelődés további fejlődését.

A mihályteleki művelődési otthon

Az orvostudományi egyetem Semmelweis-kollégiumának hallgatói

A Béke utcai általános iskola

(Somogyiné felv.)